

ЖИВОПИС В **20-Х** РОКАХ XX СТОЛІТТЯ

Підготувала Луців С.О. 10 клас

КОРОТКІ ВІДОМОСТІ

Живопис, малярство — вид пластичного мистецтва, створення зорових образів за допомогою фарб, нанесених на будь-яку поверхню: натягнуте на раму полотно, папір, поверхню стін, посуд тощо. Зазвичай, фарба або інші пігменти наносяться на поверхню за допомогою пензля, однак можливе й використання інших засобів, як-от аерографи, ножі або губки.

ЖИВОПИС ЖАНРИ ТА ВИДИ

- Портрет
- Пейзаж
- Натюрморт
- Міфологічний
- Релігійний
- Історичний
- Побутовий
- Анімалістичний
- Батальний

- Станковий
- Монументальний
- Декоративний
- Мініатюра

ОСНОВНІ ІДЕЇ І НАПРЯМКИ У РОЗВИТКУ МИСТЕЦТВА

У міжвоєнний період у мистецтві з'явилися нові течії та напрямки. До Першої світової війни в європейському образотворчому мистецтві панував реалізм. Світ тоді уявлявся гідним його реалістичного зображення. Особистість художника, його смаки та вподобання могли виявитися у виборі жанру, композиції, в перевазі форми чи кольору. Перша світова війна і післявоєнна нестабільність призвели до того, що світ втратив свою гармонійність та раціональність в очах художників, його реалістичне відбиття начебто втрачало сенс. Відбулася зміна в розумінні художника. Вона полягала не у адекватному відбитті світу, а у виявленні художником його бачення світу. А таке розуміння світу могло звестися, наприклад, до певного співвідношення ліній та геометричних фігур. Такий вид живопису отримав назву абстракціонізм. Засновником його був російський художник Василь Кандинський. Сюрреалісти на чолі з Сальвадором Далі намагалися зобразити ірраціональний світ. На їхніх картинах, на відміну від картин абстракціоністів, присутні предмети, що їх можна пізнати, але інколи вони дивно виглядають і знаходяться в незвичайних композиціях, як у сновидіннях.

РУБІЖ 20-Х РОКІВ

Модернізм – основний напрям мистецтва доби 20-30-х років, що характеризується розривом з ідейними і художніми принципами класичного мистецтва. Зародився в 20-30-х роках ХХ ст., охопив усі види творчості. Художники-модерністи Е.Кірхнер, Д.Енсор, Е.Мунк, Е.Нольде, В.Кандинський, П.Клеє, О. Кокошка пропонували інтуїтивізм та автоматизм у творчому процесі - використання фізичних властивостей геометричних фігур і кольору, відмову від ілюзій простору, деформацію предметів у зображенні, символів, суб'єктивізм у змісті.

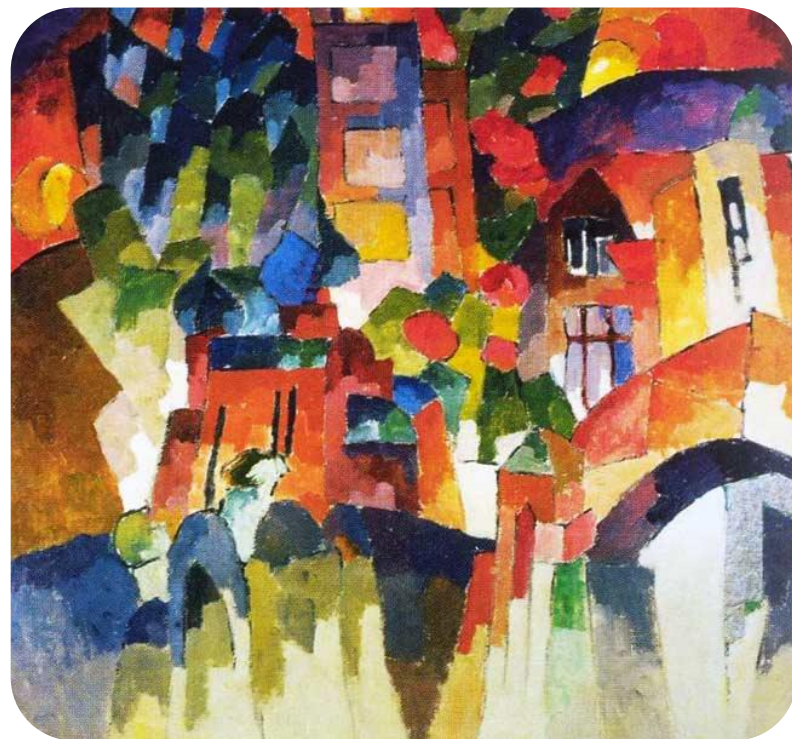
КРІМ ЦЬОГО: РЕАЛІЗМ

Реалізм (від [лат.](#) *realis* — «суттєвий», «дійсний») — стиль і напрям у літературі та мистецтві, які ставили метою правдиве відтворення дійсності в її типових рисах. Панування реалізму слідувало за добою [романтизму](#) і передувало [символізму](#). Термін «реалізм» вперше вжив французький літературний критик [Жюль Шанфльорі](#) в 50-х роках XIX століття для позначення мистецтва, що протистоїть [романтизму](#) і [академізму](#).

АВАНГАРДИЗМ

Авангардизм (від фр. *avant* — попереду та *garde* — охорона) — термін для означення так званих «лівих течій» у мистецтві, радикальніших, ніж модернізм. Комплекс явищ у мистецтві 1-ої третини XX ст., якому притаманне прагнення до радикального оновлення змістовних та формальних принципів творчості, і як наслідок, відмова від канонів мистецтва епох, що передували йому. Авангардистські тенденції виявились у мистецтві Західної Європи, США, Росії, Латинської Америки, хоча в кожному регіоні мали свої специфічні найхарактерніші особливості Мистецтво авангардизму складне і суперечливе, воно містить у собі продуктивні пошуки нових художніх форм і бачення світу. Серед його експериментів є невдалі «однорівки», данина швидкоплинній моді, але залишається й те, що визначило нові імпульси в культурі нашого часу.

РОЗВИТОК МИСТЕЦТВА ТА ЖИВОПИСУ

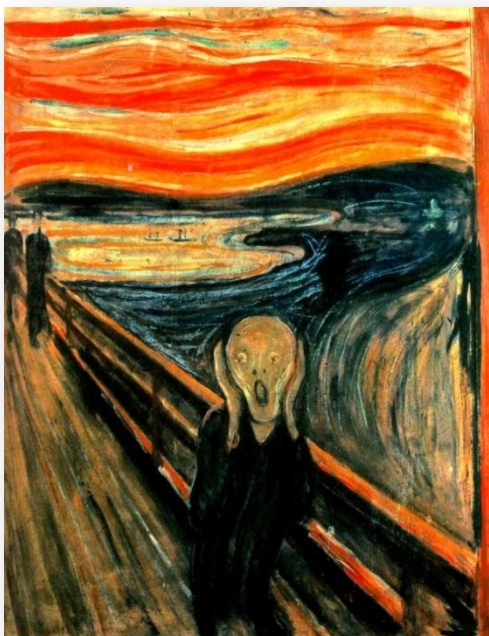
В мистецтві 20-30-х років тривав інтенсивний пошук відповіді на питання про роль і місце людини в суспільстві, про принципи її взаємодії з оточуючим середовищем і про майбутнє людства. Французький архітектор Ле Корбюзьє розглядав архітектуру як складову частину суспільного прогресу і віддавав перевагу розробці зручних житлових будинків і комплексів, підтримував необхідність серійного проектування й індустріалізації будівництва. За допомогою архітектури зодчі намагались ліквідувати існуючу несправедливість, удосконалити суспільство. З'явилася ідея роззосередити населення великих міст у містах-супутниках, створити "місто-сад". Подібні проекти здійснювали в Англії, Франції, Голландії. У різних формах ідею гармонічного поєднання людського житла і природи реалізували в США, Фінляндії, Чехословаччині, Швеції та інших країнах. Її підхопили в СРСР, але при цьому вихолостили суть, звівши до пропагандистських лозунгів. "Я знаю – город будет, я знаю – саду цвезть, когда такие люди в стране советской есть!" – писав поет В.Маяковський у 1929 р. про розбудову міста Кузнецька. Однак і досі там переважає видобувна і металургійна промисловість і слабкою залишається суспільна інфраструктура.

ЖИВОПИС В СРСР

В країнах з тоталітарним режимом мистецтву прагнули нав'язати ідеї переваги одного суспільного устрою над іншим, прищепити символи вічності і непорушності існуючої влади, яка турбується про добробут народу і його духовну чистоту. В архітектурі й скульптурі Німеччини та Італії втілювались ідеї беззаперечної покори, національної і расової зверхності, культивувались сила і грубість. В СРСР підтримували тих митців, які зуміли виразніше і переконливіше показати пафос соціалістичного будівництва і заслуги в ньому більшовицької партії та її вождів. Видатним явищем інтернаціональної художньої культури тут тривалий час називали скульптурну групу В. Мухіної “Робітник і колгоспниця”, створену спеціально для Всесвітньої виставки 1937 р. в Парижі.

НАЙВІДОМІШІ КАРТИНИ ЖАНРУ «ЖИВОПИС»

Е. Мунк «Крик» (1893)

Вінсент Ван Гог «Зоряна Ніч» (1889)

Рафаель «Сікстинська Мадонна»
(1512)